

DECIZIA nr. 705 din 9 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ale [art. 14](#) și [art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#) privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și ale [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#)

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 392 din 8 mai 2018**

Data intrării în vigoare 08-05-2018

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Andreea Costin	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ale [art. 14](#) și [art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#) privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și ale [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#), excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 280/64/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 645D/2016.
2. La apelul nominal răspunde personal autoarea excepției de neconstituționalitate, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.
3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autoarea excepției de neconstituționalitate a depus note scrise prin care învederează Curții faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a transmis înscrisul în care se găsește efectiv motivarea excepțiilor invocate, drept care judecătorul-raportor nu le-a cuprins în raportul său, iar autoritățile au transmis punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate fără a le cunoaște. Atașează înscrisul și încheieri ale instanței prin care s-au admis, respectiv s-au respins cererile de scutire de la plata taxelor judiciare de timbru, cererea de chemare în judecată, cereri de reexaminare și adeverință de venit pe anul 2014.
4. Totodată, magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a formulat cereri prealabile prin care cere Curții Constituționale să solicite Comisiei Europene și Curții de Justiție a Uniunii Europene un punct de vedere din care să rezulte dacă în celelalte state membre ale Uniunii Europene sistemul juridic permite impunerea consumatorului vulnerabil financiar taxe judiciare de timbru, iar judecătorilor posibilitatea să refuze scutirea de la aceste taxe și dacă, în celelalte state membre, consumatorii vulnerabili financiar sunt supuși condiției de competență teritorială exclusivă a instanțelor judecătorești. De asemenea solicită Curții Constituționale să întrebe organizațiile de revoluționari, respectiv Frontul Salvării Naționale, atunci format, dacă au avut drept ideal ca autoritățile ce urmau să funcționeze în țara noastră să permită ca cetățenilor români să li se întrerupă furnizarea curentului electric - consum casnic în locuință și să li se îngreuească dreptul de acces la justiție prin perceperea de taxe judiciare de timbru.
5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibile, a cererilor prealabile formulate.
6. Curtea, deliberând, în temeiul [art. 14 din Legea nr. 47/1992](#), respinge cererile formulate.
7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate care arată, în esență, că termenul prevăzut de [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) nu mai corespunde realităților actuale. La edictarea normelor legale, legiuitorul trebuie să țină cont de drepturile cetățenilor. Termenul de 48 de ore fixat de la pronunțare a fost reglementat acum mai bine de 25 de ani, când pronunțările aveau loc în ședință publică, chiar și atunci fiind insuficient pentru motivarea recursului. Or, declararea recursului împotriva unei eventuale soluții de respingere implică și aptitudinea textului legal de a oferi părții motivele pe care se întemeiază. Arată că, în prezent, instanțele nu se mai pronunță în ședință publică, iar atunci când se pronunță în ședință publică, dar partea nu este prezentă, instanța fiind în altă localitate, justițiabilul nu poate să ia cunoștință de soluție, întrucât acestea nu sunt publicate pe portalul instanțelor de judecată. Mai arată că există posibilitatea ca cele 48 de ore să se îndeplinească în zile nelucrătoare. Astfel, apreciază că termenul prevăzut de textul legal criticat nu mai este apt să

satisfacă cerințele de calitate și de documentare impuse părții pentru redactarea cererii de recurs. Termenul de 48 de ore nu este rezonabil nici prin comparație cu termenul în care se soluționează excepțiile de neconstituționalitate.

8. În continuare, referitor la dispozițiile legale criticate din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#), arată că aduce elemente noi prin formularea excepției de neconstituționalitate. Învederează Curții aspecte legate de fondul cauzei, arătând, totodată, că, deși a dovedit lipsa de venit, instanța de judecată a respins cererea de acordare a ajutorului public judiciar, profitând de jocul normelor legale criticate, prin care a anihilat practic condițiile obiective impuse de ordonanța de urgență pentru acordarea scutirii de la plata taxelor judiciare de timbru. Astfel, arată că instanța poate califica cererea justițiabilului - cetățean vulnerabil financiar, ca fiind abuzivă, întrucât a beneficiat în repetate rânduri de aceste scutiri.

9. Referitor la [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#) arată că, deși Curtea a constatat neconstituționalitatea acestuia pentru o anumită ipoteză, el este neconstituțional și pentru alte aspecte.

10. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că dispozițiile legale criticate au mai fost analizate de Curtea Constituțională. Termenul imperativ de 48 de ore prevăzut de [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) este de natură a da expresie principiului celerității și soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, având în vedere că excepția de neconstituționalitate este un incident procedural în cadrul unui proces. Respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale poate avea loc doar în condițiile expres și limitativ prevăzute de [Legea nr. 47/1992](#), caz în care partea va avea de motivat doar îndeplinirea acestor cerințe.

11. Referitor la articolele criticate din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#) arată că instanța constituțională a reținut că legiuitorul a reglementat o formă de asistență juridică acordată de stat în vederea asigurării dreptului egal de acces la justiție, prin impunerea unor condiții minime și rezonabile.

12. În ceea ce privește [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#) arată că, prin [Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015](#), Curtea a reținut că verificarea admisibilității căii de atac este o chestiune care nu implică fondul recursului, iar, cu privire la procedura de filtrare a recursurilor în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, aceasta îndeplinește cerințele de contradictorialitate prin comunicarea actelor de procedură către părți și a raportului întocmit cu privire la admisibilitatea în principiu a recursului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

13. Prin Încheierea din 10 martie 2016, precum și prin Decizia nr. 690 din 10 martie 2016, pronunțate în Dosarul nr. 280/64/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ale [art. 14](#) și [art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#) privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și ale [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#), excepție ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei încheieri a Curții de Apel București, prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 5 alin. \(7\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007](#) privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, precum și soluționarea recursului formulat împotriva sentinței Curții de Apel București, prin care a fost respinsă acțiunea formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate.

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#) sunt neconstituționale în măsura în care exclud de la acordarea scutirii de la plata taxei judiciare de timbru, în calea de atac, pe justițiabilii care au mai beneficiat de ajutorul public judiciar, chiar dacă cuantumul acestuia se situează sub valoarea a 10 salarii minime brute pe țară.

15. În ceea ce privește dispozițiile legale din [Codul de procedură civilă](#) se arată că acestea sunt neconstituționale, întrucât nu recunosc justițiabililor vătămați dreptul de a fi prezenți în fața instanței și la oralitatea dezbaterilor, contradictorialitatea dezbaterilor, elemente esențiale ale procesului echitabil.

16. Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 10 martie 2016, își exprimă opinia în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate.

17. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

18. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

19. Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile [art. 14](#) și [art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#), precum și ale [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#) sunt constituționale. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) apreciază că aceasta este inadmisibilă, întrucât nu cuprinde motivarea ca element al său.

20. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise și documentele depuse, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, ale [art. 14 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#) privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, precum și ale [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#). Textele legale criticate au următorul cuprins:

– [Art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#): „Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”;

– [Art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#):

(1) Cererea pentru acordarea ajutorului public judiciar se formulează în scris și va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura procesului pentru care se solicită ajutorul public judiciar, identitatea, codul numeric personal, domiciliul și starea materială a solicitantului și a familiei sale, atașându-se înscrisuri doveditoare ale veniturilor acestuia și ale familiei sale, precum și dovezi cu privire la obligațiile de întreținere sau de plată. Cererea va fi însoțită și de o declarație pe propria răspundere a solicitantului în sensul de a preciza dacă în cursul ultimelor 12 luni a mai beneficiat de ajutor public judiciar, în ce formă, pentru ce cauză, precum și cuantumul acestui ajutor.

(2) La primirea cererii pentru acordarea ajutorului public judiciar solicitantului i se va pune în vedere faptul că, în cazul pierderii procesului, cheltuielile de judecată ale celeilalte părți vor fi în sarcina sa, precum și posibilitatea restituirii sumelor primite cu titlu de ajutor public judiciar în cazul prevăzut la [art. 17 alin. \(2\)](#).

(3) Instanța poate solicita orice lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente.”;

– [Art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#):

(1) Ajutorul public judiciar poate fi refuzat când este solicitat abuziv, când costul său estimat este disproporționat față de valoarea obiectului cauzei, precum și atunci când acordarea ajutorului public judiciar nu se solicită pentru apărarea unui interes legitim ori se solicită pentru o acțiune care contravine ordinii publice sau celei constituționale.

(2) Dacă cererea pentru a cărei soluționare se solicită ajutor public judiciar face parte din categoria celor care pot fi supuse medierii sau altor proceduri alternative de soluționare, cererea de ajutor public judiciar poate fi respinsă, dacă se dovedește că solicitantul ajutorului public judiciar a refuzat anterior începerii procesului să urmeze o asemenea procedură.

(3) Ajutorul public judiciar poate fi refuzat atunci când solicitantul pretinde despăgubiri pentru atingeri aduse imaginii, onoarei sau reputației sale, în condițiile în care acesta nu a suferit vreun prejudiciu material, precum și în cazul în care cererea decurge din activitatea comercială sau dintr-o activitate independentă desfășurată de solicitant.”;

– [Art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#): „În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la [art. 488 \[...\]](#), anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată, fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.”

23. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale [art. 21 alin. \(3\)](#) privind dreptul la un proces echitabil.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește dispozițiile [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate nu conține motivarea ca element al său, și nici indicarea normei constituționale pretins a fi încălcată. Or, simpla invocare a normei legale criticate pentru neconstituționalitate nu poate reprezenta o excepție de

neconstituționalitate. În aceste condiții, Curtea a reținut, prin [Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă care va cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție sine qua non a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că, în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere deci că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

25. Așa fiind, Curtea reține că, în condițiile lipsei explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de prevederile constituționale, nu se poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât excepția este inadmisibilă.

26. Invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței de judecată, contravine [art. 10 alin. \(2\)](#) și [art. 29 alin. \(1\)-\(4\) din Legea nr. 47/1992](#), întrucât cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței de judecată.

27. În continuare, Curtea constată că, în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, prin [Decizia nr. 426 din 24 octombrie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 noiembrie 2013, a reținut că ajutorul public judiciar în materie civilă este un sprijin acordat de stat pentru persoanele fizice care sunt sau care urmează să devină parte într-un litigiu aflat pe rolul instanțelor ori al altor autorități cu atribuții jurisdicționale, legiuitorul propunându-și să reglementeze această instituție ca o formă de asistență acordată de stat în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și garantării accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești ori a altor titluri executorii.

28. Prin reglementarea cadrului legal al ajutorului public judiciar se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces la justiție, prin stabilirea anumitor condiții, minime și rezonabile. Astfel, prin [Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, Curtea a constatat că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a acestuia, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngredi în acest mod accesul efectiv la justiție.

29. Aceste considerații sunt în concordanță și cu cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în jurisprudența sa, a subliniat că dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu obligă la acordarea de ajutor judiciar în toate contestațiile în materie civilă (Hotărârea din 26 februarie 2002, pronunțată în Cauza Essaadi împotriva Franței, paragraful 30).

30. Textul de lege supus controlului de constituționalitate în cauza de față stabilește reperele pe care judecătorul cauzei - care, potrivit [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#), este competent să soluționeze și cererea de acordare a ajutorului public judiciar - trebuie să le aibă în vedere atunci când apreciază cu privire la acordarea acestuia. Astfel, dispozițiile de lege criticate stabilesc că ajutorul public judiciar poate fi refuzat atunci când este solicitat abuziv, când costul său estimat este disproporționat față de valoarea obiectului cauzei, precum și atunci când acordarea ajutorului public judiciar nu se solicită pentru apărarea unui interes legitim ori se solicită pentru o acțiune care contravine ordinii publice sau celei constituționale. Întrucât ajutorul public judiciar în materie civilă este acordat de către stat, este firesc ca acesta să stabilească anumite condiții, precum și o procedură de urmat pentru acordarea acestui ajutor. Așadar, Curtea a constatat că furnizarea datelor și a documentelor prevăzute la [art. 14 alin. \(1\)](#) din actul normativ criticat a fost impusă în scopul asigurării accesului unei sfere cât mai largi de persoane la ajutorul public judiciar și a unei transparențe ridicate în acordarea acestui ajutor, precum și pentru o bună administrare a fondurilor ce au această destinație (a se vedea, în acest sens, [Decizia nr. 400 din 13 iunie 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 8 septembrie 2017, paragraful 18).

31. În ceea ce privește dispozițiile [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#), autoarea excepției apreciază că sunt neconstituționale, întrucât îngreșesc principiul oralității și contradictorialității. Referitor la aceste susțineri, Curtea observă că, spre exemplu, prin [Decizia nr. 201 din 30 martie 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 12 iulie 2017, a reținut, reiterând jurisprudența sa - [Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015](#), paragrafele 12-17, că dispozițiile [art. 493 din Codul de procedură civilă](#) reglementează procedura de filtrare a recursurilor, care este aplicabilă numai în cazul în care calea extraordinară de atac este de competența Înaltei Curți

de Casație și Justiție. Potrivit [art. 493 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#), filtrarea recursurilor se face de un complet de 3 judecători, desemnat în mod aleatoriu, care va pregăti dosarul de recurs și va decide asupra admisibilității în principiu a recursului. Curtea, prin aceeași decizie, a mai reținut că procedura de filtrare, astfel cum a fost configurată de legiuitor prin [art. 493 din Codul de procedură civilă](#), este o procedură scrisă, lipsită de oralitate, principiile contradictorialității și al dreptului la apărare fiind respectate, de principiu, prin comunicarea către părți a actelor de procedură și a raportului întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului. Această opțiune a legiuitorului este în acord cu esența procedurii de filtrare a recursurilor care constă în statuarea asupra admisibilității în principiu a recursului de către completul de trei judecători stabilit în acest sens, scop care rezultă din chiar primul alineat al [art. 493 din Codul de procedură civilă](#).

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 29 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 280/64 /2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile [art. 14](#) și [art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008](#) privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale [art. 493 alin. \(5\) din Codul de procedură civilă](#) sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Andreea Costin
